

[Jørgen Otsen.]

tilbage til de Lukketider, der gælder i Følge Lovene af henholdsvis 1932 og 1934. Vare-mangelen og Mangelen paa Personale vil hindre, mange Butiksindehavere i at holde aabent saa længe, som Loven af 1932 tillader. Det af Handelsministeren den 16. April 1946 nedsatte Udvalg af branchekyndige og andre interesserede har gennemdrøftet alle disse Problemer, og man er endes om at foreslaa en Lov, der kun omfatter de almindelige Butikslukketider, medens alle specielle Lukketidsregler opretholdes uændret. Ogsaa det Udkast til en ny Lukkelov, som Lukkelovskommissionen af 1938 udarbejdede, er blevet drøftet, men man er veget tilbage for at gaa i Lag med det paa nuværende Tidspunkt. Da dette Udkast til Lov i 1942 var til Behandling her i Tinget, lykkedes det som bekendt ikke at naa frem til noget Resultat, fordi det viste sig, at den Enighed, som Kommissionen foregav at være naaet til, ikke svarede til de forskellige Erhvervsgruppers Opfattelse, da det kom til Stykket. Lovforslaget bortfaldt til sidst, og Lukkeloven af 1932 løb videre.

Det Udvalg, der har behandlet det foreliggende Lovforslag prisværdigt hurtigt, har aabenbart været mere heldigt, selv om der ogsaa er rejst Kritik mod det fra forskellige Sider. Kritikken har dog ikke nær været af det Omfang, som den antog i 1942. Det maa ikke glemmes, at Lukkeloven berører hele vort Folks Levesæt, den griber ind i hvert enkelt Hjemms Form for Tilværelse og hundrede Tusinders Eksistens. Derfor er Lukkeloven et saa ømtaaeligt Omraade. Ja, den er, som den højtærede Handelsminister sagde, næsten at betegne som en Hvepsere, og alle vi, der har haft med Sagen at gøre i 1942, har erkendt, at det er svært at gøre alle tilpas, men jeg vil gerne lykønske den højtærede Handelsminister i Anledning af det her forelagte Lovforslag, der synes at skulle faa en let Gang gennem Rigsdagen, netop paa Grund af Bestemmelsernes midlertidige Karakter. Jeg er ikke saa sikker paa, og det er den højtærede Handelsminister jo heller ikke, at den endelige Lukkelovsrevision vil foregaa lige saa gnidningsløst. Jeg kan f. Eks. godt tænke mig, bare for at nævne en enkelt Ting, at Landboerne under normale Forhold gerne saa, at Butikkerne holdt aabent til Kl. 20 to Gange om Ugen i Stedet for een som nu foreslaaet.

Jeg maa betragte det her foreliggende Lovforslag som en heldig Løsning indtil videre. Foreløbig skal det gælde til Udgangen af November 1947. Der er saaledes

god Tid til at tænke over en mere gennemgribende Revision af Lukkebestemmelserne, og de Erfaringer, man nu gør efter Vedtagelsen af den foreslaaede Lov, vil være af stor Værdi, naar man senere skal gaa videre med Behandlingen af Lukkespørgsmaalet. Vi har jo ikke normale Forhold her i Landet endnu; Varebehovet er stadig og vil endnu længe være større end Varetilbudet. Derfor vil de foreslaaede Aabningstider være tilstrækkelige et godt Stykke Tid fremover.

Med det foreliggende Forslags Ophøjelse til Lov vender saa forhaabentlig ogsaa den gode gamle og gyldne Regel tilbage i Forholdet mellem Butiksindehavere og Kunderne, at de første er til for de sidste og ikke omvendt. Denne Regel har været ved at gaa i Glemmebogen. Forbrugere og ikke mindst Husmødrene har med Føje, forekommer det mig, beklaget sig over de vanskeliggjorte Indkøbsmuligheder. Dette gælder for øvrigt ogsaa og ikke mindst Landboerne, der fra gammel Tid har været vant til at foretage deres Indkøb i nærliggende Byer. De har ikke uden stort Besvær kunnet komme ind i Byerne, inden Butikkerne lukkede. Selv om en og anden næringsdrivende nu vil synes, at hans Varemangel berettiger ham til at lukke tidligere, end Loven foreskriver, haaber jeg dog, alle vil indse, at det er klogt, ikke mindst med Henblik paa den Konkurrence, der uvægerligt vil opstaa den Dag, vi har rigeligt med Varer — gid, den ikke maa være alt for fjern —, at holde aabent i de Timer, Loven tillader. Naar der maa holdes aabent til Kl. 17³⁰ de første 4 Dage af Ugen og til Kl. 20 om Fredagen, medens der til Gengæld lukkes Kl. 14 Lørdag Eftermiddag, tror jeg, at der under de givne Forhold er taget et rimeligt Hensyn til alle Parter.

Ogsaa Bestemmelser om, at Bagere og Kagebagere, Konfitureforretninger og Bageriudsalg samt Konditorer og Beværtere maa forhandle Iskrem indtil Kl. 22 paa samtlige Ugens Dage, kan jeg tiltræde.

Med denne Lov indføres der for første Gang den af Medhjælperne, ja, ogsaa af mange Forretningsindehavere og Haandværkere saa højt priste Weekend. Personlig har jeg altid været Tilhænger deraf. Jeg var selv blandt de første i Sønderborg, der indførte den i min Virksomhed. Jeg har dog altid maattet skelne mellem de Brancher, der uden videre Betæneligheder kunde lukke Butikken eller Kontoret, og dem, som det forbrugende Publikum netop om Lørdagen daarligst kunde undvære, nemlig Levnedsmiddelbutikkerne. Jeg haaber dog, at vore dygtige Husmødre, ogsaa